

[Ulla Worm.]

var engang noget med en ret linser; også her var røsten Jakobs, men hånden Esau — i dette tilfælde sympatiserer jeg med Esau.

Vi finder altså, at forslagene igen giver udtryk for regeringens mærkelige fortolkning af begrebet besparelser. Igen kastes der nye byrder på befolkningen, og igen vil det vise sig at være en udvidelse af administrationen.

Vi vil derfor opfordre ministeren til at bortskære de egentlige misbrug af de forhøjede børnetilskud, som det kommer til udtryk i vores spareforslag. Selv om vi på denne post kun sparer 25 mill. kr. imod ministerens 95 mill., har vi jo anvist andre steder, som vi synes er mere rimelige områder at spare på også inden for dette vanskelige sociale område.

Lovforslagene skulle træde i kraft til oktober 1973. Jeg kan på min gruppes vegne sige, at kun til to af de foreslåede bestemmelser kan vi medvirke.

Nathalie Lind: De lovforslag, vi skal behandle i dag, har jo udgiftsmæssigt både en plus- og en minusside. På plussiden er forhøjelsen af det almindelige børnetilskud som følge af, at statens tilskud til nedsættelse af priserne på mejeriprodukter er faldet bort. Det er en årlig forhøjelse af statsudgifterne på 67 mill. kr. Jeg skal ikke sige mange ord om det her; mit partis stilling er jo kendt fra første behandling af lovforslag nr. 210. Men som jeg da nævnte, må jeg beklage, at regeringen for at kunne give disse 4 kr. mere om måneden holder udsalg af anerkendte familiepolitiske synspunkter. Men det skal jeg komme tilbage til.

Den anden forhøjelse er jeg derimod tilfreds med og kan tilsige mit partis tilslutning til; det er den ret, som adoptanter ved familieadoptioner får til det særlige børnetilskud. Det er et forslag, jeg selv i sin tid har givet løfte om at ville søge gennemført, og jeg kan kun glæde mig over, at det nu bliver en realitet.

Går vi derefter over til det, der udgifts-

mæssigt må betegnes som minussiden, altså det, der er led i spareforhandlingerne, drejer det sig bl. a. om ophævelse af moderskabsydelsen. Vi har fra venstres side erklæret os enig heri, det indgår som et led i Vs og Rs fælles spareplaner, så det skal jeg heller ikke gøre mange bemærkninger om. Men jeg vil nok være interesseret i under udvalgsarbejdet at høre lidt nærmere om, inden for hvilke grænser ministeren forestiller sig at der til erstatning for moderskabsydelsen kan gives hjælp efter forsorgsloven, og er interesseret i, hvilke beløb man har beregnet hertil.

Det andet var regeringens forslag om at ophæve pristalsreguleringen i et halvt år. Her er jo nyheder i salen i dag. Jeg forstår, at den socialdemokratiske gruppe igen har behandlet dette spørgsmål — jeg har indtryk af, at det er der også andre grupper i folketinget, der har gjort — og så er man altså nået til at henstille til regeringen, at den tager dette forslag tilbage.

Jeg skal ikke polemisere meget over dette, for jeg vil nok sige, at når man hører de røster, der har været — eller vi har jo kun kunnet læse det i avisen — om tanker, regeringen har haft om at give yderligere kompensationer på grund af prisstigninger, vil jeg uden at tage nogen stilling dog sige, at alt andet lige må en pristalsregulering trods alt være en sundere måde at gå frem end den anden; den tror jeg har ganske ulykkelige konsekvenser. At der så her ryger noget af besparelserne, er en anden side af sagen. Vi havde fra venstres side foreslået, at man f. eks. gik ind for en halv pristalsregulering af børnetilskuddene, for vi ved jo, at i takt med, at skattetrykket stiger, stiger relativt værdien af de skattefrie ydelser. Men det må vi vende tilbage til, når vi ser ministerens forslag om det.

Den tredje del af forslaget er det, der drejer sig om bortfaldet af det forhøjede og det ekstra børnetilskud. Det er ganske ualmindeligt kortfattede bestemmelser, for det hedder jo simpelt hen, at bestemmelserne ophæves. For at der ikke skal være nogen